

[Melchior.]

„I stedet for at forarges burde man beundre de mennesker, der ofrer deres liv og tid på arbejdet blandt og med mennesker, som ikke længere kan affinde sig med de snærende bånd, samfundet lægger på sine borgere . . . . I . . . . en tid, hvor man taler om „det nære samfund“ og om den „grønne bølge“, der skal gå over landet, er det uværdigt at ville kvæle forsøg på at etablere netop det, vi andre taler om, men endnu ikke har formået, blot fordi det ikke opfylder formalia.

Måske er det netop galt med disse formalia og mængden heraf“.

Citatet kunne lyde som var artiklen skrevet af en af journalisterne på Christiania eller en eller anden venstrevreden yngling. Citatet er af ingen anden end formanden for Foreningen af yngre Læger, Jørgen Kleener, der, siden han har skrevet den artikel, af den nuværende kulturminister er ophøjet til formand for radiatorådet. Det er kun et lille citat af en lang meningstilkendegivelse af samme art, og det burde kunne gøre indtryk i venstrekredse, at denne mand har skrevet sådan.

Jeg vil altså gerne på vegne af et mindretal af centrum-demokraternes folketingsgruppe gøre gældende, at det skal tages med i betragtning.

Forsvarsministeren (*Erling Brøndum*):

Må jeg sige tak for den interesse, som samtlige ordførere har givet udtryk for i formiddags over for den redegørelse, jeg er kommet med. Jeg vil også gerne sige tak til flertallet af ordførerne for de venlige ord, de havde om den fremstilling, der er givet.

Hr. Anders Uhrskov, som kritiserede redegørelsen, vil jeg svare, at denne redegørelse selvfølgelig især måtte dreje sig om de bygningsmæssige forhold. Forklaringen på det er for det første, at det er en bygningsmæssig bevillingsansøgning, der har givet anledning til både redegørelsen og debatten. For det andet indtager forsvarsministeriet i forhold til Christiania først og fremmest den rolle at stå med ejersvaret. Hr. Anders Uhrskov vil sikkert give mig ret i, at forsvarsministeriet kun i meget begrænset omfang kan beskæftige sig med sociale problemer.

Der blev benyttet forskellige udtryk for

at karakterisere det, der foregår på Christiania. Hr. Kjeld Olesen kaldte det et socialt eksperiment; hr. Svend Haugaard kaldte det en suppedas. Jeg indrømmer, at den sidste betegnelse forekommer mig lidt mere realistisk end den første. Jeg mener ikke, at Christiania nogen sinde har fortjent betegnelsen socialt eksperiment. Christiania består af tidligere militære bygninger, som efterhånden er i en meget dårlig stand. Her lever mennesker under forhold, som klart er dokumenteret som værende sundhedsfarlige, brandfarlige og lovstridige. Hvad er det for en slags socialt eksperiment, som sker under sådanne tilstande? Ikke mindst af sociale grunde har dette folketing enstemmigt — også med fru Hanne Reintofts partis stemmer — vedtaget en bygge Lovgivning, som bestemmer, hvordan bygninger skal være, når de tages i brug af mennesker. Fortjener det da etiketten socialt eksperiment at huse folk i bygninger, skure og bunkers, der er i grov strid med disse socialt betonedede bygge Love?

Dernæst kræver et eksperiment, at man lægger nogle rammer og planlægger et forløb. Det kræver også, at man seriøst følger eksperimentets udvikling. Men det er jo ikke, hvad der er sket på Christiania. Christiania er ikke etableret, fordi man ville lave et socialt eksperiment. Christiania er blevet etableret, fordi man ikke har kunnet finde ud af at forhindre det. Vi ved, at Christiania er tilholdssted for kriminelle, stofmisbrugere og stofforhandlere. Hvor er det sociale perspektiv i et sådant miljø? Hvor er det sociale perspektiv i at tillade en omfattende restaurantvirksomhed, der er i strid med alle regler, som ellers overalt kræves opfyldt, når restauranter åbnes? Og hvor er det sociale perspektiv i de vilkår, hvorunder børn lever i Christiania? Der er ikke tale om, at regeringen standser et socialt eksperiment, for der har aldrig været et. Hvad der er tale om, er, at regeringen fjerner en forkert etikette.

Dette betyder naturligvis ikke, at regeringen skulle have noget imod, at unge mennesker indretter deres liv efter andre værdimål og sædvaner, end man er vant til. Der har sikkert hos mange af beboerne på Christiania været en betydelig idealisme, og der er sikkert sket en ikke ringe indsats for at fremme de ideer, de nu står for. Folk må